

1. Państwowy Leśny Ośrodek Szkoleniowy (1949-1959)

Po przejęciu ziem zachodnich przez administrację polską, **22 marca 1949 roku** Dyrekcja Lasów Państwowych Okręgu Śląsko-Dąbrowskiego w Opolu utworzyła w Tułowicach placówkę, której głównym celem było dokształcanie i doskonalenie kadry leśnej. Taka decyzja została podyktowana zapotrzebowaniem na ludzi wykształconych w tej dziedzinie. Szkoła otrzymała nazwę

Ośrodek Szkoleniowy Robotników Leśnych

. Jej organizatorem był Czesław Welcer. W 1949 roku pracę podjęli tu m.in. mgr inż. Zbigniew Opalek absolwent Politechniki Lwowskiej oraz Antoni Drożdżiok nauczyciel zawodu, zatrudniony jako instruktor prac zrębowych. W latach 1949-1950 na krótkoterminowych kursach szkolono tu, w zakresie prac pozyskania drewna narzędziami ręcznymi, drwali ze Śląskiej Dyrekcji Lasów Państwowych. W późniejszym czasie (1951-1953) przeprowadzano szkolenia drwali motorniczych z terenu całego kraju, ponieważ ośrodek tułowski był jedyną tego typu placówką. Drugi, działający równolegle w Rychliku, kształcił przeważnie traktorzystów.

W 1952 roku zmieniono jego nazwę na **Państwowy Leśny Ośrodek Szkoleniowy w Tułowicach**

. Od tego czasu następuje dynamiczny rozwój placówki. W latach 1952-1957 ośrodkiem kierowali Jerzy Ziemiński, mgr inż. Józef Szkutnicki i mgr inż. Saturnin Klimkiewicz. W 1954 roku pracę podjęli tu nowi nauczyciele: inż. Alfons Moszyński absolwent Politechniki Lwowskiej i technik leśnik Kazimierz Moll. Od 1 września 1957 do 31 sierpnia 1959 roku kierownikiem placówki był mgr inż. Henryk Pflaum. W 1958 roku pracę podjął mgr inż. Jan Sznajder absolwent Wydziału Leśnego Uniwersytetu im. A.Mickiewicza w Poznaniu.

O prężności Państwowego Leśnego Ośrodka Szkoleniowego w Tułowicach świadczy liczba wydanych świadectw. W latach 1949-1959 świadectwa ukończenia kursów zawodowych z różnych specjalności leśnictwa otrzymały 3773 osoby. W ramach doskonalenia i dokształcania kadr prowadzono tu średnio- i krótkoterminowe kursy o różnym profilu, m.in.: dla drwali motorniczych, specjalizujące w mechanizacji pozyskania drewna dla podleśniczych, leśniczych i nadleśniczych, kursy brakarskie dla pracowników biur zarządzania lasu. Szkolono także kierowników składnic drewna i pasieczników dla PPL "Las".

Od września 1957 do czerwca 1959 roku ośrodek prowadził dwuletni kurs z zakresu nauki technikum leśnego dla 120 oficerów Wojska Polskiego przeniesionych do rezerwy. Była to filia Technikum Leśnego w Brynku. Szkolenie zakończono egzaminem maturalnym, a absolwenci otrzymali dyplomy techników leśników.

Państwowy Leśny Ośrodek Szkoleniowy w Tułowicach w okresie dziesięcioletniej działalności (1949-1959) był placówką prężną pomimo trudności lokalowych i kadrowych na jakie napotkał na początku swojego istnienia. Z upływem czasu przekształcił się w dobrze zorganizowaną i sprawnie działającą instytucję, nieźle wyposażoną w sprzęt, pomoce naukowe, bibliotekę z literaturą zawodową. Po zakończeniu szkolenia oficerów, 31 sierpnia 1959 roku, Państwowy Leśny Ośrodek Szkoleniowy został zlikwidowany.

2. Państwowa Leśna Szkoła Techniczna (1959-1971)

Zarządzeniem nr 162 Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 maja 1959 roku powołano, dla absolwentów liceów ogólnokształcących, **Państwową Leśną Szkołę Techniczną (PLST) w Tułowicach**.

Ta dwuletnia szkoła zawodowa była jedyną tego typu placówką w kraju i istniała przez dwanaście lat. Jej organizatorem i dyrektorem był mgr inż. Kazimierz Kolber, dotychczasowy dyrektor Technikum Leśnego w Białowieży. Wkrótce jego zastępcą został mgr inż. Jan Sznajder. Funkcję kierownika internatu pełnił Kazimierz Moll.

W pierwszym roku istnienia szkoły naukę podjęło 84 słuchaczy. Początkowo napotymano na wiele trudności związanych z brakiem nauczycieli, programów nauczania z poszczególnych przedmiotów, odpowiedniego wyposażenia w pomoce naukowe. Jednak w krótkim czasie uporano się z nimi. Szybko powiększały się zbiory pomocy dydaktycznych w poszczególnych pracowniach. Ich głównym źródłem były prace słuchaczy: zestawy plansz, zielniki, zbiory pędów, owoców, nasion, siewek drzew i krzewów leśnych, zbiory zoologiczne, entomologiczne, zbiory gatunków drewna i zbiory wad drewna, modele narzędzi, maszyn. W Biurach Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej prowadzono praktyki z urządzania lasu, w nadleśnictwie dydaktyczno-przyszkolnym odbywały się zajęcia produkcyjne z programowymi ćwiczeniami. Pozwalało to zrealizować postulat praktycznego przygotowania słuchaczy do zawodu.

W drugim roku działalności szkoły pojawiły się trudności z naborem kandydatów i mimo dużych możliwości placówki zaczęły mieć stały charakter. Zjawisko to ilustruje zestawienie przyjętych kandydatów w poszczególnych latach:

1959/60 - 84 słuchaczy

Historia szkoły

Wpisany przez Administrator
wtorek, 21 września 2010 20:55

1960/61 - 61 słuchaczy
1962/63 - 44 słuchaczy
1963/64 - 51 słuchaczy

W tej sytuacji dyrekcja szkoły w 1962 roku wystąpiła z wnioskiem do Ministerstwa Leśnictwa o utworzenie obok PLST również pięcioletniego **technikum dla młodzieży**, która ukończyła naukę w szkole podstawowej. Wniosek rozpatrzono pozytywnie i technikum zostało powołane.

W 1971 roku PLST została zlikwidowana. Wynikało to również ze zmiany polityki oświatowej władz względem szkół pomaturalnych. Zdecydowano, że szkoły tego typu mogą nauczać takich specjalności, jakich nie prowadzą technika. Ponieważ PLST w Tułowicach kształciła leśników i nadawała dyplomy techników, a od 1962 roku tytuły technika technologa w specjalności leśnictwo, powieliła zatem program nauczania technikum i w związku z tym została zlikwidowana.

W latach 1959-1971 PLST wykształciła jedenaście roczników. Uczyło się w niej 964 słuchaczy, w tym 106 kobiet. Szkołę ukończyło i dyplomy otrzymało 841 słuchaczy. Tak duża liczba absolwentów świadczy o wielkiej pracy dydaktyczno-wychowawczej nauczycieli. Jej twórcami byli ludzie, bez których PLST nie mogłaby istnieć.

- Grono pracowników szkoły od chwili jej założenia stanowili:
- mgr inż. Kolber Kazimierz - dyrektor
- mgr inż. Sznajder Jan - nauczyciel hodowli lasu, od 1.09.1964 zastępca dyrektora ds. pedagogicznych
- inż. Moszyński Alfons - nauczyciel botaniki
- mgr inż. Opalek Zbigniew - nauczyciel urządzania lasu
- Moll Kazimierz - kierownik internatu
- Droździok Antoni - nauczyciel zawodu

- Kadre nauczycielską uzupełniali:
- mgr inż. Dziedzic Stanisław - od 1.09.1961- nauczyciel ochrony lasu

Historia szkoły

Wpisany przez Administrator
wtorek, 21 września 2010 20:55

- mgr. inż. Proskórnicki Tadeusz od 1.09.1962 do 1.09.1996- nauczyciel urządzania lasu
 - mgr inż. Wieszkowski Jerzy - od 1.09.1963 do 31.08.1968 - nauczyciel botaniki i hodowli lasu
 - mgr Urbański Czesław - od 1.09.1964 - nauczyciel rysunku technicznego
 - Syrek Wincenty - od 1.09.1965 - nauczyciel zawodu, maszynoznawstwa
 - mgr inż. Brzeziński Stanisław - od 1.09.1966 - nauczyciel botaniki
 - inż. Przybyła Gerhard - od 1.09.1966 - nauczyciel zawodu
 - mgr Szpitalewski Marian - od 1.09.1966 - nauczyciel wychowania fizycznego
 - mgr Szewczuk Czesław - od 1.09.1966 do 31.07.1970 - plastyk, kierownik świetlicy
 - Krupska Maria - od 1.02.1967 - bibliotekarka
 - mgr inż. Pigulski Henryk - od 1.09.1967 - nauczyciel hodowli lasu
-
- Nauczyciele pracujący w niepełnym wymiarze godzin dydaktycznych:
 - mgr inż. Frydel Marian - nadleśniczy Nadleśnictwa Tułowice, nauczyciel łowiectwa (od 1.09.1960)
 - mgr inż. Pflaum Henryk - adiunkt Nadleśnictwa Tułowice, nadleśniczy Nadleśnictwa Dąbrowa, nauczyciel zoologii (od 1.10.1959 do 31.08.1963 i od 1.09.1967 do 31.08.1969)
-
- mgr inż. Kauicz Oskar- dyrektor Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Brzegu, nauczyciel urządzania lasu (od 1.09.1961 do 31.08.1968)
 - mgr Kolber Helena - radca prawny w Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych w Opolu, nauczyciel administracji leśnej (od 1.09.1960)
 - mgr inż. Kohut Józef - nadleśniczy Nadleśnictwa Niemodlin, nauczyciel hodowli lasu (od 1.09.1965 do 31.08.1968)
 - mgr inż. Mazur Stanisław - inspektor Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Opolu, nauczyciel hodowli lasu (od 1.09.1966 do 31.08.1967)
 - mgr inż. Sikora Leszek - adiunkt Nadleśnictwa Tułowice, nauczyciel użytkowania lasu (1.09.1966 do 31.08.1968)
 - inż. Wójcik Aleksander - adiunkt Nadleśnictwa Niemodlin, nauczyciel hodowli lasu (od 1.09.1967 do 31.08.1968)
-
- Pracownicy administracyjni szkoły:
 - Sznajder Maria - od 1.09.1959 - sekretarz szkoły
 - Leśniewski Stanisław - od 1.09.1959 do 30.04.1963 - główny księgowy
 - Janiak Kazimiera - od 1.05.1963 - główna księgowa

Oprócz wymienionych zatrudnieni byli pracownicy biurowi, zaopatrzeniowiec, magazynier, woźny, kierowca, rzemieślnicy, palacze co, stróż nocny, praczki, pracownice kuchni i sprzątaczk. Personel ten liczył około 20 osób.

3. Technikum Leśne

Na edukację leśną w Tułowicach złożyła się również działalność powołanego w 1962 roku Technikum Leśnego o pięcioletnim okresie nauczania. W latach 1967-1972 uczono w cyklu czteroletnim. Równocześnie z powołanym technikum, w latach 1965-1967 prowadzono naukę w Eksternistycznym Technikum Leśnym dla pracowników OZLP w Katowicach i Opolu. W 1973 roku przeniesiono do Tułowic Zasadniczą Leśną Szkołę Zawodową ze Starościna. Po upływie trzech lat znalazła ona swoją siedzibę w Buczkowicach. Najdłużej jednak edukację leśną w Tułowicach prowadzi Technikum Leśne.

Długoletnie tradycje szkoły wiążą się zarówno z historią jej istnienia jak i obiektów, w których funkcjonuje do dziś. W 1957 roku siedzibą nowo powstałej placówki był zamek. Tu znajdowały się trzy sale wykładowe, biblioteka z czytelnia, gabinet dyrektora, pokój nauczycielski, świetlica i gabinety: pomocy szkolnych, hodowli, ochrony i użytkowania lasu. W pałacu mieściły się także pomieszczenia biurowe, kuchnia, stołówka, magazyny i izba chorych.

W związku z dynamicznym rozwojem szkoły coraz bardziej dawały o sobie znać trudności lokalowe. Dyrekcja placówki podjęła próby rozwiązania tego problemu, których efektem stała się przeprowadzona w 1964 roku adaptacja przejętego po szkole podstawowej budynku, a także prowadzenie zajęć w systemie dwuzmianowym; jednocześnie zwiększono liczbę godzin praktycznej nauki zawodu.

Do zamku należą również inne, mniejsze, obiekty gospodarcze znajdujące się na terenie parku, które przebudowano zwiększając w ten sposób możliwości lokalowe szkoły. Największym przedsięwzięciem była przebudowa i remont kapitalny zamkowych stajni, w wyniku czego powstał piętrowy budynek mieszczący nową szkołę. Utworzono w nim osiem dużych sal

lekcyjnych i kilka mniejszych pomieszczeń stanowiących zaplecze administracyjne. Do nowo powstałego budynku szkoła została przeniesiona w 1966 roku. Dysponowała wówczas pracownikami przedmiotowymi: ochrony, użytkowania, hodowli i urządzania lasu, maszynoznawstwa i rysunku technicznego, fizyki i matematyki, języka polskiego i historii. Tu urządzono także gabinet zastępcy dyrektora oraz pokój nauczycielski. W zamku - internacie - pozostawiono pracownię chemii, botaniki, bibliotekę z czytelnią, biura i gabinet dyrektora. Pracownie przedmiotowe w nowo powstałej szkole były, jak na owe czasy, dobrze wyposażone. W nich znajdowały się podręczne biblioteczki z literaturą zawodową, zestawy tablic, plansz oraz pomoce naukowe potrzebne do prowadzenia zajęć dydaktycznych takie jak: mikroskopy, rzutniki, projektory filmowe, epidiaskopy i diaskopy.

Następny etap rozwoju bazy lokalowej szkoły obejmuje lata 1979-1981. W tym okresie przystosowano do prowadzenia zajęć dydaktyczno-wychowawczych znajdujący się w pobliżu budynek mieszkalno-gospodarczy i połączono go pasażem z główną siedzibą szkoły. Powodem podjęcia tych prac była m. in. zbyt mała liczba sal lekcyjnych, których część znajdowała się w internacie. Bezpośrednią natomiast przyczyną był gwałtowny wzrost liczby mieszkańców internatu. Zakwaterowanie wszystkich uczniów okazało się niemożliwe. W związku z tym przeniesiono znajdujące się w zamku pracownię dydaktyczną i gabinet dyrektora do budynku szkolnego, zmniejszając tym samym liczbę sal lekcyjnych w szkole. Dyrekcja placówki podjęła starania dotyczące adaptacji drugiego obiektu. Po zakończeniu tych prac lekcje mogły odbywać się bez przeszkód lokalowych.

W nowej szkole znajdują się 34 pomieszczenia, w tym 15 pracowni wyposażonych w najnowocześniejszy sprzęt elektroniczny, wykorzystywały w procesie realizacji programów nauczania. W pracowniach przedmiotów zawodowych znajdują się też pomoce specjalistyczne m.in.: teodolity, niwelatory, nowoczesne wysokościomierze (produkcji fińskiej), kolekcje skał i minerałów, makiety zasięgów ważniejszych gatunków lasotwórczych i regionalizacji przyrodniczo-leśnej, mikroskop wyposażony w kamerę filmową. W szkole istnieją również dwie pracownie komputerowe, z których jedna została przystosowana do nauki SILP-u. Ich wyposażenie stanowią: 36 komputerów klasy PC, 6 drukarek (3 igłowe, 2 laserowe, 1 atramentowa).

Biblioteka i czytelnia szkolna zajmują dwa pomieszczenia. Księgozbiór liczy ok. 30 tys. woluminów, w tym 2 tys. podręczników. Szkoła prenumeruje 30 tytułów różnych czasopism, w

tym także zawodowe jak: "Głos Lasu", "Las Polski", "Echa Leśne", "Trybuna Leśnika", "Łowiec Polski", "Przyroda Polska" i inne. W każdej pracowni znajdują się księgozbiory podręczne, w skład których wchodzi: literatura specjalistyczna, wydawnictwa albumowe, atlasy przyrodnicze.

Od lat prowadzone są liczne koła zainteresowań: przyrodnicze, dendrologiczne, ekologiczne, turystyczne, strzelectwa sportowego, sygnalistów myśliwskich, jak również nie związane bezpośrednio z przyszłym zawodem - informatyczne, fotograficzne, plastyczne, filmowe, sportowe. Na szczególną uwagę zasługuje piękna karta szkolnego sportu, tym bardziej, że szkoła przez cały czas swego istnienia nie posiadała sali gimnastycznej. Jest to wielką zasługą nauczycieli wychowania fizycznego - mgr Mariana Szpitalewskiego i mgr Adama Sinickiego. Od wielu lat uczniowie wydają szkolną gazetkę "Pilarę".

Oprócz teoretycznych treści programowych realizowanych w ciągu pięcioletniej nauki, uczniowie odbywają praktykę zawodową i zajęcia praktyczne w Nadleśnictwie Tułowice, kierowanym przez nadleśniczego mgr. inż. Romana Świątkę. Prowadzono prace zalesieniowe w Puszczy Nadnoteckiej, na pogorzeliskach w Rudach Raciborskich i Kędzierzynie-Koźlu. Każda klasa ma możliwość corocznego uczestniczenia w wycieczkach krajoznawczych, turystyczno-zawodowych (Francja, Włochy, Austria).

Obiekty szkolne mieszczą się także na terenie parku, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie zamku. Powierzchnia parku liczy 5,35 ha. Został on przystosowany do potrzeb szkoły. Urządzono w nim boiska, korty tenisowe, park dendrologiczny. Ze względu na cenny gatunkowo drzewostan, duże walory estetyczne i czas jego powstania, 28 maja 1984 roku park wpisany został do Rejestru Zabytków Dóbr Kultury. O tym, jak jest cenny świadczą m.in. liczne pomnikowe dęby, platany klonolistne, cyprysiki błotne, lipy drobnolistne.

Od 1991 roku funkcję dyrektora technikum pełni mgr inż. Jerzy Piędzioch absolwent tej szkoły oraz Wydziału Leśnego Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Od 1997 roku wicedyrektorem szkoły jest mgr Adam Sinicki absolwent Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

Przez pięć lat nauki w technikum prawie 200 uczniów mieszka w internacie, którym od 1.10.1991 kieruje mgr inż. Maria Wilk. Całodobową opiekę sprawuje nad nimi grupa wychowawców. Po przeprowadzonych gruntownych pracach remontowych internat posiada dobre zaplecze socjalne. Do dyspozycji wychowanków są trzy sale cichej nauki, dwie telewizyjne, siłownia, sala bilardowa i do gry w tenisa stołowego. I tu, podobnie jak w szkole,

młodzież ma możliwość poszerzania wiedzy i rozwijania wszechstronnych zainteresowań.

Do priorytetowych zadań i działań szkoły w przyszłości będą należały: dalsze podnoszenie komfortu i poziomu nauki poprzez modernizację (według standardów europejskich) pracowni języków obcych, zbudowanie sieci komputerowej z dostępem do Internetu i współpracę ze szkołami o tym samym profilu nauczania we Francji, Niemczech i Czechach.

O silnej więzi wychowanków z naszą szkołą świadczą liczne odwiedziny, długoletnie przyjaźnie z nauczycielami i wychowawcami, coroczne zjazdy absolwentów poszczególnych roczników. Właściwe wypełnianie przez pedagogów zadań dydaktyczno-wychowawczych potwierdza fakt, że 80 % naszych absolwentów związało swoje życiowe losy z leśnictwem. Grono pedagogiczne i wszyscy pracownicy szkoły uważają to za ogromny sukces, na który złożyła się długoletnia, ofiarna praca i serdeczny, pełen troski stosunek do uczniów. Tym faktem są najbardziej usatysfakcjonowani, ponieważ jest to widoczny i wymierny efekt trudnego i odpowiedzialnego nauczycielskiego powołania.

W ciągu 40 lat edukacji leśnej w Tułowicach (czyli do roku 1997) dyplomy techników leśników otrzymało 3599 absolwentów, natomiast świadectwa ukończenia kursów zawodowych, z różnych specjalności leśnictwa, wydano 3773 osobom.

4. Zespół Szkół w Tułowicach

Rozpoczął działalność 01.09.2002. W skład jego weszło:

- 4 letnie Technikum Leśne
- 3 letnie Liceum Ogólnokształcące